

אבל אם ח"ו מביא עצבון ודאגה בלבו בשבת וח"ו מתכעס, אז אומר הקב"ה אני כיביתי הגיהנם בשבת ואתה הולך להדליקו ואז במקום התענוגים הגדולים המעותדים לו נתהפך לו ח"ו ליגון ואנחה ולעונשים גדולים ח"ו.
(”טהרת הקודש” עמ' תמ'-תמ"ט)

אומר הזוה"ק ”הוא ילֵנו” (קהלת ח' פ' ט"ז) מי הוא? מפרש זה האדם שאוכל ושותה בסעודות שבת לכבוד שבת וכל מה שמוציא לאכול ולשתות הוא מלוה אותו בהלואה לקב"ה והקב"ה נותן ומשלם לאדם כפל כפליים מכל מה שהוציא לצרכי שבת קודש, כי הסעודות הם של הקב"ה ואנחנו מוציאים אותם בעבורו והוא מחזיר לנו, יוצא כביכול שהקב"ה מלוה מאיתנו. (”אור השבת” עמ' ע"ח)

מנחה של שבת – עת רצון, בעת פתיחת הדיכל אנחנו אומרים את הפסוק (תהלים ס"ט, י"ד): ”ואני תפלתי לך ה' עת רצון, אלקים ברוב חסדך, ענני באמת ישעך”. בכל יום ויום בשעת מנחה ישנם בעולם דינים קשים מה שאין כן ביום שבת בעת מנחה שזה עת רצון. (”אור השבת” עמ' ק"ט)

יעשה כל צרכי שבת בזריזות ובשמחה גדולה, ועל כל אשר יקנה או יכין יאמר: ”זה לכבוד שבת קודש”, וכל אשר יוציא לכבוד שבת הן מעט הן הרבה מן השמים כופלין לו. (”אור השבת” עמ' קמ"א)

הזיעה שאדם מזיע עבור צרכי שבת, הקב"ה מוחק בה כל העוונות כמו הדמעות, ולכן צריך לטרוח הרבה בשביל השבת. (”אור השבת” עמ' קמ"א)

צריך להזהר שהבגדים שמייחד אותם לכבוד שבת יהיו לבנים וכתב מהרח"ו ז"ל שקיבל ממורו האר"י ז"ל שכפי הצבע וגוון המלבושים שלובש האדם בעוה"ז כן ממש יתלבש האדם בעוה"ב אחר פטירתו תמיד ביום השבת. (”אור השבת” עמ' קנ"ז)

כתב רבינו האר"י זיע"א, מכל תבשיל אשר יבשל לכבוד שבת צריך לטעום ויזכה לחיים, על שם ”טועמיה חיים זכו”. (”אור השבת” עמ' קס"ד)

יש נוהגים בכל ערב שבת קודש לקיים מצוות ”הפרשת חלה” היות שבערב שבת נברא האדם הראשון שהיה חלתו של עולם והיא קלקלה חלתו של עולם לכן לוקחת חלה לתקן זה. (”אור השבת” עמ' קס"ה)

ראוי לאשה שתתפלל בשעת הדלקת נרות שבת על בעלה, וכן שיתן לה ה' בנים מאירים בתורה, וכן טוב שתפריש שלשה פרוטות לצדקה.
(”אור השבת” עמ' קס"ט)

לע"נ האשה הצדיקה מרת לאה בן עמנואל בת רבקה

